Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone España, S.A

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF ([1]) af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som tillader opkrævning af en afgift for tilladelse til at installere faciliteter på det kommunale offentlige areal fra udbydende virksomheder, som, uden at være indehavere af nettet, anvender det til at udbyde mobiltelefonitjenester?

2) Såfremt opkrævningen anses for forenelig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EF, opfylder de betingelser, hvorpå afgiften i henhold til det anfægtede lokale regulativ opkræves, da de krav om objektivitet, forholdsmæssighed og ikke-diskrimination, som er fastsat i den nævnte bestemmelse, samt nødvendigheden af at sikre optimal anvendelse af de pågældende faciliteter?

3) Skal artikel 13 i direktiv 2002/20/EF tilkendes direkte virkning?

([1]) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. februar 2011 — Vodafone España, S.A. mod Ayuntamiento de Tudela

(Sag C-57/11)

(2011/C 139/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone España, S.A.

Sagsøgt: Ayuntamiento de Tudela

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF ([1]) af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som tillader opkrævning af en afgift for tilladelse til at installere faciliteter på det kommunale offentlige areal fra udbydende virksomheder, som, uden at være indehavere af nettet, anvender det til at udbyde mobiltelefonitjenester?

2) Såfremt opkrævningen anses for forenelig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EF, opfylder de betingelser, hvorpå afgiften i henhold til det anfægtede lokale regulativ opkræves, da de krav om objektivitet, forholdsmæssighed og ikke-diskrimination, som er fastsat i den nævnte bestemmelse, samt nødvendigheden af at sikre optimal anvendelse af de pågældende faciliteter?

3) Skal artikel 13 i direktiv 2002/20/EF tilkendes direkte virkning?

([1]) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. februar 2011 — France Telecom España, S.A.

(Sag C-58/11)

(2011/C 139/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: France Telecom España, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF ([1]) af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som tillader opkrævning af en afgift for tilladelse til at installere faciliteter på det kommunale offentlige areal fra udbydende virksomheder, som, uden at være indehavere af nettet, anvender det til at udbyde mobiltelefonitjenester?

2) Såfremt opkrævningen anses for forenelig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EF, opfylder de betingelser, hvorpå afgiften i henhold til det anfægtede lokale regulativ opkræves, da de krav om objektivitet, forholdsmæssighed og ikke-diskrimination, som er fastsat i den nævnte bestemmelse, samt nødvendigheden af at sikre optimal anvendelse af de pågældende faciliteter?

3) Skal artikel 13 i direktiv 2002/20/EF tilkendes direkte virkning?

([1]) EFT L 108, s. 21.